

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 33

12. srpna 2012

Cena: 8 Kč

RESTITUCEMI K RESUSCITACI ANEB SKRZE PRACHY OŽIVOVAT CÍRKEV?

Jasně, co se ukradlo, má se vrátit. Otázka je, kterak zjistit, kdo co komu kdy ukradl, o co všechno ho tím připravil, komu to patřilo právně či jen správou a nadto, kdo to vytvořil svými rukama... Tohle bohužel u nás neumíme ani dnes (natož v historii) dohledat a prokázat rozkradené miliardy, které chybějí... Prachy skončily v knize smíchu a zapomnění stejně jako naše minulost. Chybí nám srovnání a vyrovnání se s minulostí jak ve společnosti, tak bohužel i v církvi. Svou minulost bez pojmenování našich hříchů, vyvozené lítosti a pokání s sebou neseme jako běrcový vřed - taky se pořád znovu otvírá a dává nám znovu za vyučenou. Ve filmu Misie Robert de Niro, napravený conquistador, který hubil Indiány, vládí neprostupnou džunglí na sobě těžkou zbrojí na výraz pokání. Když mu ji kněz Jeremy Irons chce odejmout, Robert de Niro si ji znovu navlékne... Ví proč...

Tohle nám v církvi chybí. Srovnat se se svou minulostí, přestat se nadýmat a nadřazovat se nad druhé a nejednat jako majitelé jediné pravdy. Místo toho si v dobových tancích účelových interpretací dějin církve střádáme další hříchy a lidi to vidí! V politice vidí, jak se ztráty socializují (platíme to ti dole) a výnosy privatizují (ti nahoře si to rozdělí. - J. Keller) A v církvi? Kdo dnes ví, kam se poděl majetek nejen popravených českých nekatolických stavů, proč emigroval Komenský, kdo spočte duchovní ztráty z emigrace inteligence v čase násilné pobělohorské rekatolizace? Že husiti byli lůza, která ničila památky? Pomínou-li, že se tenkrát v rovině památek neuvažovalo, nebyla větší lůzou ta v purpuru, když dopustila troj-papežství a ze „sboru Páně“ (=Ježíše Krista) učinila „sbor pánů“ nad sa-

motným Hospodinem? Kdo se kdy omluvil za zločiny na ženách? Ježíšův postoj k ženám byl diametrálně odlišný než církevní, který znal buď Evy (pokušitelky těla) nebo Marie (neposkvrněné). Přitom Marie, matka Páně, je z nejušlechtlejších postav evangelia, zneužitá a použitá lidskými konstrukcemi k sexuálnímu transferu (řečeno s Jungem). V dobách rostoucího mariánského kultu docházelo paradoxně k největším čarodějnickým procesům s ženami. Bylo nebylo? Lépe nepokračovat. Když už církve tak ráda moralizuje a vyhrožuje strachem a tresty, mohlo by nás napadnout, zda pronásledování církve za totality nebylo taky Boží odplatou. Aby nám došlo.

To není nic proti Římskokatolické církvi, ale pro ni a taky pro nás. Protože svět nás hází všechny křesťany do jednoho pytle. Podotýkám, že jsem pravicový volič se silným sociálním citěním a čtyřicet let sloužím v náboženských obcích na Ostravsku. Nejsem žádný náboženský blouznivec, ale jako lidi vidím!

Restituce k resuscitaci církvi nepřispějí. Naopak je rozhádají, protože to prachy umějí dokonale. A kolik se jich vytuneluje? Proto je kořenem všeho zla jejich milování! A v tom církve kopírují svět. Duchovní obnova přece nikdy nešla přes peníze! Jsem ráda, že nekatolické církve obdrží jen zlomek celé částky. Evangelikům nikdo „neproplatí“ jimi nesené břímě násilné rekatolizace. Jsem vděčna naší církvi, která vznikla v roce 1920, že do roku 1950 nikomu nic neukradla a nikoho nevykořisťovala. Dostane 1,7 miliard během dlouhých let - přesně to, co jí darovali střádalové spíš nižších středních vrstev zejména ve 20. letech národní-

Dokončení na str. 3

Slavnostní udělování dekretů o absolvování počítačových kurzů v Nairobi

VE SLUŽBĚ BOHU I ČLOVĚKU

Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a dobrým skutkům. Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.

Židům 10,24

Žijí mezi námi věřícími, obrácíme se na ně snad se vším, s našimi starostmi, problémy, nemocemi, ale i radostmi. Trpělivě nám naslouchají, poradí, pomohou duchovně, začasť prakticky. Jsou to duchovní našich nábožen-

ských obcí. Neradi hovoří o sobě, nestěžují si, svou každodenní práci vykonávají se samozřejmostí. Jsou vždy tam, kde je jich potřeba. A nemají to lehké. Jejich práce nekončí žádným časovým omezením, v pondělí jako v neděli jsou tu pro nás věřící. Nejen duchovní službou, ale i péčí o sbory, jejich údržbou a zajištěním jejich sakrálnosti.

Naše náboženská obec se proto rozhodla vyzvat ostatní obce, aby o svých farářích více psali, aby jejich práce byla viděna, aby věděli, že si jejich služby vážíme a víme, že i oni mají své sny, vize, své radosti i trápení. A tak začneme samozřejmě u nás, v berounském vikariátu. Naše sestra farářka Růžena Adamová slouží v naší obci v Žebráku již 35 let. Od roku 1990 pracuje současně jako vikářka a sama má nyní na starost celkem 10 fár bez farářů. Jak ona říká: „Nebylo by to možné bez mých duchovenských a laických spolupracovníků.“

Rozhovor se sestrou farářkou nebylo nijak snadné rozvinout. Víme, že nerada hovoří o sobě i o své práci. Zvláště, když jsme ji na závěr sdělili, že se jedná o dialog, který chceme uveřejnit. Bylo pro nás velmi těžké získat její souhlas.

„Je zbytečné o tom hovořit,“ řekla sestra Adamová. „Práce farářů je vždy služba Bohu a člověku.“

*** Proč jste se rozhodla, sestro farářko, k duchovenské službě?**

Vyrůstala jsem ve věřící rodině a od dětství jsem prošla duchovní péčí nuselské náboženské obce pod vede-

ním především sestry duchovní Věry Spisarové. Byla to ona, kdo mi otvíral hlubší pochopení smyslu víry. Právě proto, když jsem se rozhodla pro budoucí povolání, zvolila jsem tuto cestu. V průběhu let se prohlubovalo poznání, že je to rozhodnutí správné.

*** Jak náročné je studium pro povolání faráře?**

Je to normální vysokoškolské studium zaměřené především na teologické předměty s jazykovým vybavením k tomu potřebným.

*** Jaké jste měla pocity při kněžském svěcení?**

To se dá těžko zapomenout. Byla tu jednak tréma, silný pocit odpovědnosti a hlavně uvědomění si závažnosti kněžského slibu. Samozřejmě radost a pocit sounáležitosti s Bohem. Hloubku toho všeho jsem si uvědomovala postupně při vykonávaných bohoslužbách a duchovní péči.

*** Jak jste prožívala první bohoslužbu v Žebráku?**

První bohoslužbu zde jsem sloužila společně s bratrem biskupem Josefem Kupkou v říjnu 1977. Byla jsem v novém prostředí po dvouletém působení v náboženské obci na Vinohradech, kde jsem vykonávala praxi a také zde přijala kněžské svěcení.

*** Jak vás rada starších v Žebráku přijímala, tak mladinkou farářku, a jak vám pomáhala?**

Rada starších i členové náboženské

Dokončení na str. 3

Z PROJEKTU AFRIKA AFRICE

S radostí oznamujeme všem našim přátelům a sponzorům projektu Afrika Africe (AFA), že druhý ročník kurzů Počítačové výuky byl zakončen slavnostním udělením dekretů studentům v Nairobi v červnu 2012.

Slavnostní zakončení studia 20 nových absolventů poskytlo naději další mládeži, která žila ve slumech s velmi omezenými příležitostmi získat jakékoliv zaměstnání. „Jsem moc ráda, že teď dobře rozumíme počítačům, protože je to dnes důležité pro většinu volných pracovních míst,“ řekl jeden z čerstvých absolventů.

Dále dva ze studentů, které podporoval projekt AFA v rámci programu „adopce na dálku“, se dostali mezi nejlepší studenty, kteří splnili Keňské národní zkoušky středních škol za rok 2011. Studenti Daniel Ngui a Sylvester Ndori byli na svých školách vyhodnoceni jako nejlepší absolventi. Kvalifikovali se tím pro získání vlád-

ního stipendia v Keni, které jim umožní studovat na nejprestižnějších keňských univerzitách. Další tři studenti z projektu AFA také úspěšně zakončili střední školu.

Tým organizátorů Afrika Africe srdečně děkuje všem, kdo i nadále podporují tento projekt, a ujišťujeme vás, že vaše podpora mění životy a dává

velikou naději těm, kteří jsou ve společnosti znevýhodněni.

Kontakt:

Projekt Afrika Africe - pražská diecéze, www.afrikaafrice.cz

Dr. Phaniel Osweto,
vedoucí projektu a farář
v náboženské obci Kladno
e-mail: projektafa@gmail.com

Čas je úžasná věc

„Čas je úžasná věc“, říká básník Hugo v ope-
retě Růžový kavalír a má pravdu. I my to
můžeme zažít, a to někdy podivuhodným
způsobem, aniž si to nějak zvlášť uvědomí-
me.

**30. června jsem při čekání na závěrečné bo-
hoslužby konference v bavorském Steinu
listovala nedělní přílohou evangelického
týdeníku Sonntagsblatt s datem 1. července.
Hned na první stránce jsem se dozvěděla
zajímavou věc: rok 2012 je nejen rokem
přestupným, ale pro zpřesnění času je letos
delší o 1 vteřinu. Ta se do stávajícího roku
„vloží“ právě v neděli 1. července.**

**Aniž jsme to zpozorovali, náš běžný čas se
tak jakoby na 1 vteřinu zastavil.**

**Co jsme s tou 1 přidanou vteřinou udělali?
Jaká hloupá otázka! Co se dá s 1 vteřinou
počít?**

**S jednou jedinou asi moc ne, ale kdybychom
to spočítali a sesbírali vteřiny všech lidí na
světě, došli bychom k číslu 222 let. S tím už
by se dalo něco dělat.**

**Ale co? K jakému účelu by se ten čas využil?
Nebo zneužil?**

**S tím si naštěstí nemusíme lámat hlavu.
Možná, že bychom se ale měli přece jen
zamyslet, co s tou naší jedinou vteřinou
letošního času navíc uděláme.**

**I když je 1. červenec už za námi, ten dar
1 vteřiny – k malému dobrému skutku – zů-
stává.**

Alena Naimanová

Z kazatelského plánu

11. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

**Ať chválí Hospodina všechny národy, vladaři a
všichni soudci země, jinoši i panny, starci i mladí.
Ať chválí Hospodinovo jméno, pouze jeho jméno
je vyvýšené, jeho velebnost je nad zemí i nebem.**

ŽALM 148,7.11–13

První čtení: 1. Královská 19,4–8

Tužby:

1. Abychom si neustále navzájem odpouštěli, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom podle naší víry každý den žili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

*Nebeský Otče, tvůj požehnaný Syn sestoupil shůry a stal se životodárným
chlebem světa. Dávej nám tento chléb stále, abychom posílení duchovním
pokrmem společně v církvi tvořili pravé Kristovo tělo na zemi! Osviť nás,
Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána.
Amen.*

Druhé čtení: Efezským 4,25–5,2

Evangelium: Jan 6,41–51

Verše k obětování: Deuteronomium 8,10.11

Verš k pozhnání: Jan 6,51

Modlitba k pozhnání:

*Prosíme tě, Hospodine, daruj své církvi jednotu a mír, jehož znamením je
svátostné společenství u tvého stolu! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána.
Amen.*

Vhodné písně: 5, 22, 31, 39, 122, 129, 132, 150, 151, 175, 282, 284, 285,
307

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ ZE SMRTI K ŽIVOTU

68

Vzkříšení dcery Jairovy

Pokračování z minulého čísla
To zřejmě bylo nevhodné pro ženy,
protože roztrženými šaty jim bylo
vidět na prsa. Proto bylo pro ženy sta-
noveno, aby žena roztrhla svoje spod-
ní ošacení v soukromí a pak aby šaty
obrátila, takže je nosila zády dopředu.
A na veřejnosti pak roztrhla jen vnější
oblečení.

Pak tu byl nárek nad mrtvým. V domě
smutku se pláč udržoval nepřetržitě.
Nařikání konaly profesionální plačky.
Na východě stále existují a V. M.
Thomson v knize „The Land and the
Book“ (Země a kniha) je popisuje
tako: „V každém městě a komunitě
jsou ženy neobyčejně zblhlé v této
činnosti. Pozůstali pro ně vždycky
poslou a ony jsou ve stálé pohotovos-
ti. Když vejde nová skupina těch, kdo
přicházejí projevit soustrast, tyto ženy
spěchají ihned začít s pláčem, aby
nově přichozí snadněji spojili své slzy
se smutečnými hosty. Plačky znají ro-
dinnou historii každého přichozícího a
uvádějí jména jeho příbuzných, kteří
nedávno zemřeli, aby tak uhodili na tu
pravou strunu v každém srdci. Tak
každý oplakává svého mrtvého a celé

to představení, které by jinak bylo
nesnadné nebo nemožné, probíhá
snadno a přirozeně.“

Pak tu byli pišči na flétnu. Hudba
flétny byla speciálně spojena se smrtí.
Talmud stanoví: „Manžel je povinen
pohřbit svou mrtvou manželku a zaji-
stit pro ni oplakávání a truchlení podle
zvyku všech zemí. Ani těm nejchud-
ším mezi Izraelity není dovoleno mít
méně než dvě flétny a jednu plačku.
Ale když je pozůstalý bohatý, pak ať
jsou všechny záležitosti kolem pohřbu
vykonány podle jeho společenského
postavení.“ Dokonce i v Římě to byli
pišči na flétnu, kteří charakterizovali
dny smutku. Pišči na flétnu byli
například na pohřbu římského císaře
Claudia a Seneka říká, že ječeli tak
pronikavě, že dokonce Claudius sám,
ačkoli mrtvý, musel je slyšet. Kvůli
flétny bylo tak výrazné a emocionálně
vzrušující, že římský zákon omezil
počet piščů na flétnu nejvýše na deset
na každém pohřbu.

Podle těchto informací si umíme
snadno představit scénu v domě před-
staveného synagogy, Oděvy se trhaly,
z úst plačících žen se ozývaly výkřiky

společného žalu a flétny vřiskaly
svým tajemným zvukem. V domě byl
veškerý divý zmatek východního zár-
mutku. Do této rozčilené a hysterické
atmosféry přišel Ježíš. Autoritativně
všechny lidi vyhnal. Pokojně jim řekl,
že dívka není mrtvá, že jenom spí. Oni
se mu vysmívali. To byla divná lid-
skost – smuteční hosté si tak libovali
ve svém nářku, že dokonce odmítali
naději.

Je pravděpodobné, že když Ježíš řekl,
že dívka spí, myslel přesně to, co řekl.
V řečtině jako v angličtině se o mrt-
vém člověku často říkalo, že spí. Ve
skutečnosti anglické slovo „cemetery“
– hřbitov pochází z řeckého slova
„koimeterion“, což znamená místo,
kde lidé spí. V řečtině jsou pro slove-
so „spátí“ dvě slova. První je „kio-
masthai“, které se velmi běžně užívá i
pro spánek přirozený i pro spánek
smrti. Druhé slovo je „kathudein“,
které se zpravidla pro spánek smrti
nepoužívá, ale mnohem častěji zna-
mená přirozený spánek. V této stati je
užito slovo „kathudein“.

Přeložila Jiřina Kubiková

Pokračování příště

Nad Písmem

NEŘEŠ, CO BŮH VYŘEŠIL

J 6,41-51

Izraelský král Achab pojal za manžel-
ku foinickou princeznu Jezabel. Tato
pohanka vládla králi a skrze něho Iz-
raeli. Dala vyhubit Hospodinovy pro-
roky a podporovala proroky Baalovy.
S tím se nemohl smířit Jahve, legitimní
Bůh svého vyvoleného lidu. Zvlášt-
tě pro pohanské vyznavače přírodního
náboženství by mělo být čitelným a
důrazným varováním dlouhodobé
úporné sucho. Prorok Eliáš zorganizuje
střet na život a na smrt s Baalem a
jeho proroky na Karmelu. Tam se
jednoznačně prokáže, kdo je opravdu
Bohem. (Pohanští proroci se nemají
v Izraeli vyskytovat.) Jakmile je to
jasné, spustí se mohutný déšť. Jezabel
nechce přiznat porážku a příslibuje
Eliášovi pomstu.

V biblickém čtení na dnešní neděli
zastihujeme Eliáše na útěku vysílené-
ho a malomyslného. Říká Hospodinu:
„Už dost. Vezmi si mě k sobě...“ Bůh
si jej k sobě vezme podivuhodným
způsobem, ale až splní své poslání do
konce. K tomu se mu dostane mimo-
řádné posily. Eliáš ve službě Pánu ne-
končí ani tím, že udělí prorocké pově-
ření svému nástupci Eliášovi. Ten se
s Eliášem loučí zvoláním: „Můj otče!
Můj otče! Vozataji Izraele!“

Stav vyčerpání fyzického i psychické-
ho (záměrně neužívám termíny vyho-
ření nebo zhroucení) prožívají snad
všichni obětaví služebníci. Pro ně –
stejně jako pro Eliáše – však platí slo-
va Žalmu „Na Hospodina slož svoji
starost, postará se o tebe a nedopustí,
aby se kdy spravedlivý zhroutil“ (Ž
55,23). Právě tehdy získáváme úžas-
nou zkušenost Boží posily ke splnění
životního úkolu. Ne dále. „Bůh je na-
še útočiště, naše síla, pomoc v souže-
ní vždy velmi osvědčená.“ (Ž 46, 2)
V současnosti církev tak výrazně pro-

roky nemá a ty méně výrazné dokáže
udržet v ústraní a nepopřeje jim slu-
chu. Zato světi kněze, pro jejichž úřad
v novozákoní části Pisma svatého
není žádný nepochybný podklad.
Naopak (Žd 7,23–25): „Levitských
kněží muselo být mnoho, protože
umírali a nemohli sloužit trvale. Ježí-
šovo kněžství však nepřechází na jiné-
ho, neboť on zůstává na věky. Proto
přináší dokonale spasení těm, kdo
skrze něho přistupují k Bohu; je stále
živ a přimlouvá se za ně.“ Sbory jsou
spravovány staršími (zaměnitelné s
pojmem biskup) za pomoci diakonů
(zaměnitelné s pojmem jáhen/ka).
Navíc se mluví o doživotním kněž-
ství. To je relevantní u obecného kněž-
ství, které naše církve vždy zdůrazňo-
vala a jež se týká nás všech členů círk-
ve. Znamená celoživotní oddanost
Pánu naplňováním jeho svatě vůle
v obětavé službě. Co platí pro sbor
takových kněží, nám ozřejmuje čtený
úsek z listu Efezským: „mluvit pravdu
(9. příkazání), nenechat nad svým
hněvem zapadnout slunce a nedopřát
místa d'áblu (6. p.), nekrást (8. p.), mi-
mo den odpočinku pořádně pracovat
(4. p.) nejen ve svůj prospěch, užívat
budující (doslovný překlad) slova (1.,
4. a 5. p.). Jednání v nesouladu s těmi-
to výzvami je zarmucováním Ducha
svatého, který nás vede k následování
odpouštějícího a milujícího Krista. On
je ten pravý Bůh, který sestoupil z ne-
be, kterého dokazoval Eliáš. Důkaz na
Karmelu byl nesporný, a přece Jezab-
bel porážku Baala neuznala, vystup-

ňovala svůj odpor a lid izraelský se
vůči Hospodinu nadále choval věro-
lovně. Lidé, kteří se nebojí Boha,
měli by se bát sami sebe.

Ježíšův nebeský původ lidé popírali a
popírají. Za reálného socialismu by
byl jeho dělnický původ předností, ale
mnoho jiného v každé době Ježíši při-
těžuje. Nemůže být spojován se žád-
nou ideologií, ani dobově křesťan-
skou. Nesrovnává se s naší lidskou
padlou přirozeností, a to dráždí. Je
pravda, že Krista nemůže přijmout ni-
kdo, koho nepřítáhne nebeský Otec.
„Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u
něho, přichází ke mně.“ Většina dobře
neposlouchala a pořádně se nevyučila.
I dnešním lidem je Starý zákon směr-
níkem ke Kristu. Důkazem či argu-
mentem jsou současní mesiánští Židé.
My jsme převážně využili nabídnutou
zkratku. Otec nás přitáhl přímo Sy-
nem ke Kristu. Taková absolutní moc
a taková božská láska! Může mít jiný
původ než nebeský? „Já jsem ten chléb
živý, který sestoupil z nebe; kdo jí
z toho chleba, živ bude navěky. A
chléb, který já dám, je mé tělo, dané
za život světa.“ Svět jsme my lidé.
Bůh v Kristu věru není vybiravý.
Právě to by nás mělo vést k pokání.
„Či snad pohrdáš bohatstvím jeho
dobroty, shovívavostí a velkomysl-
ností, a neuvědomuješ si, že dobroti-
vost Boží tě chce přivést k pokání?“
(Ř 2,4) Nuže vzhůru k večeri Páně.
Jde o život věčný, který zde na zemi
se začíná. Amen.

Stanislav Jurek

**Chválí tě, Pane, kdo vědí proč.
Děkuji ti, že s dalšími, kteří vědí, mohu tě chválit společně
díkováním, modlitbou, zpěvem, projevanou radostí,
sdílením zkušeností ze života s tebou.
Aleluja!**

VE SLUŽBĚ BOHU I ČLOVĚKU

Sestra farářka Mgr. Růžena Adamová

Dokončení ze str. 1
obce mne přijali velmi laskavě, ale cítila jsem i jejich očekávání, jak se budu o faru a náboženskou obec starat. Až postupně jsem získávala jejich důvěru, zvláště v době, kdy jsem začala s rekonstrukcí fary v Žebráku a ve Zdicích.

*** Vraťme se teď do současnosti. Vedle křtu novorozenců jste nedávno v naší obci křtila rodinu s dvěma dospívajícími dětmi. Vytvořila jste svou promluvu takovou atmosféru, že jsme všichni, včetně pokřtěných, byli velmi dojatí. Jak křest prožíváte vy?**

To je opět otázka velmi osobní. Samo-

zřejmě je to radost. Jsem vděčná, když mohu splnit svůj duchovní úkol a přivést z milosti Boží člověka nebo rodinu ke Kristu a k Bohu. A zároveň velká odpovědnost, zda jsem něco neopomněla, zvláště u dospělých, co by mohlo ohrozit budoucí cestu křtěnce.

*** V současnosti dochází k bohoslužby i mnoho sympatizantů, kteří uvažují o křtu. Jak toto hodnotíte?**
Musíme zasévat semínka. Je to služba vyžadující velkou trpělivost. A když se dostaví Boží milost, třeba po letech, je to završení služby mému Pánu.

*** Jak byste chtěla informovat veřejnost o práci duchovního? Víme, jak**

málo lidí dovede opravdu posoudit tuto práci v celé šíři a hlavně pastorační péči, o které faráři nemluví.

Vy dáváte opravdu otázky, o kterých se těžko hovoří. Především služba každého faráře má několik úrovní. To nejdůležitější je duchovenská služba, kterou farář poskytuje členům náboženské obce i jejich blízkým. Bohoslužby, svátosti a pastorační péče. Je to pomoc nejen věřícím, ale všem, kteří ji potřebují, a je to činnost velmi různorodá.

*** Tady bychom doplnili, že je až neuvěřitelné, jak toto využívají i lidé mimo církev a přichází za vámi se svými problémy. Tato péče je, myslíme si, vlastně největší vizitkou naší církve pro ostatní veřejnost.**

Ano, často se mi stává, že řeším problémy nemoci, úmrtí blízkého člověka, rozvodu a dotýkáme se přítom podstaty víry v Boha.

V neposlední řadě je to péče o náboženskou obec jak po stránce ekonomického zajištění alespoň základních potřeb a vybavenosti, tak péče o technický stav, aby naše sbory a modlitebny ve vikariátu odpovídaly svému sakrálnímu účelu. To je pro mne z hlediska stálého nedostatku finančních prostředků nejobtížnější.

*** V naší náboženské obci jste zajistila duchovní péči pro děti prostřednictvím Dětského centra a velmi jste rozšířila informovanost o církvi mediálními výstupy i veřejnými informačními toky. Co si od toho slibujete?**

U dětí jde o vytvoření povědomí v oblastech Starého i Nového zákona, způsobem odpovídajícím jejich věku. Věřím, že to bude v budoucnu zhodnoceno přinejmenším porozuměním a tolerancí. Informace o životě církve a

Jana Šilerová,
olomoucká biskupka

Stará studna

*Hle, stará studna dává tiše
svou vodu denně z hloubi skrýše.
Jak plodné je žít Pánu k chvále,
jen dávat stále, dávat stále.
Můj život studnou chce se státi,
co má, to dalším v lásce přáti.
Ach, dávat jen, jak den jde ku dni;
jak mnoho shonu máš, ó studni!
Tu zhloubi slyším cenné:
Co jsem, já studna, bez pramene?
Dát mohu jen, co do mne vplývá,
a tak má vlna vroucně zpívá.
Ted' jako studna stále žiji
a jiní dál z mé vody pijí.
Co z Krista v život můj teď plyne,
tím mohu snadno sílit jiné.*

Z němčiny přeložil
MIROSLAV MATOUŠ

jejím přínosu je součástí práce každého faráře.

*** Máte za sebou 35 let služby v církvi. To je spousta zkušeností a postřehů. Jak se vám naplnily vaše představy o práci s lidmi, kolegy, máte nějaký cíl inspirovaný vaší vírou? Co byste chtěla ještě pro naši církev významného a potřebného udělat?**

Za dobu své služby jsem poznala nejen líc své práce, ale také její rub. Práce s lidmi je velmi náročná. Jak uvnitř církve, tak vně. Co považuji za velice důležité, je sledovat čistotu církve a zachovávat to důležité, za co naši předkové bojovali a trpěli. Tím samozřejmě nemyslím, a naše církev to ani nepřipouští, stavět hráze pokroku a vědě. Dále si myslím, že my duchovní v naší církvi dlužíme laické veřejnosti větší míru rozšiřování národního povědomí, především o české reformaci a správném vyhodnocování našich národních dějin. Jsem moc ráda, že jsem se podílela na konferenci „Mistr Jan Hus v historii města Žebráku“, která se konala u příležitosti 600. výročí disputace Mistra Ja-

na Husa s univerzitními mistry v roce 1412. Konference objasnila veřejnosti odborně, ale zcela srozumitelně, významné období v životě Mistra Jana Husa a jeho význam pro českou reformaci. Přednášeli profesor J. B. Lášek, doc. V. Herold a další přednášející. To vše bylo doplněno hudebním vystoupením A. Strejčka a Š. Raka pod názvem Koncert pro Mistra Jana. Reakce na tuto konferenci mne ujistila, že je to cesta, jak pracovat s veřejností v duchu našich národních tradic a přiblížit jim odvěkou snahu o čistotu Kristova evangelia. Chci si najít čas a vytvořit si podmínky, abych v této práci pokračovala.

Odpovědi sestry farářky
zaznamenala Milena Nová,
pastorační asistentka

*My všichni vám, naše sestro farářko,
přejeme, aby se vaše představy o službě
našemu Pánu ještě další léta realizovaly
právě v naší náboženské obci. Děkujeme.*

Rada starších a
členové náboženské obce
v Žebráku

RESTITUCEMI K RESUSCITACI...

Dokončení ze str. 1
ho nadšení a po válce. Kdyby bylo na mně, odmítla bych i to. Tak či tak nás bude čekat změna struktury zmenšující se církve, duchovní budou mít ke své službě i světské zaměstnání - některé církve to tak mají. Navíc mají faráři střechu nad hlavou a nezaměstnanost jim nehrozí. Kdo to dneska má? Budoucnost jistě navrhne možnosti.

Novináře bych prosila, aby zbytečně nepřispívali k proticírkevní atmosféře tvrzením, že jsou faráři placeni z peněz daňových poplatníků. Není to pravda! Naopak z výnosů zabaveného církevního majetku stát 2/3 prohospodařovává ve svém rozpočtu už 60 let! Z 1/3 pak platí duchovní všech církví a přispívá nepatrnou částkou na opravy památek. Platy vysokoškolsky vzdělaných duchovních před důchodem zdaleka nedosahují ani průměrného platu v ČR. Daňoví poplatníci se věru nemusejí bát, že kvůli církvím až dosud o něco přicházejí.

Ať dopadnou restituční tahanice jakkoliv, pověst církve a křesťanství obecně je negativně poznamenána. Nejen před lidmi, ale i před Bohem. Po všech zkušenostech, které u nás lidé s církví nejen historicky mají, bude duchovní služba obtížnější. U nás

nejsou lidé neduchovní či ateisté. Jsou jen spirituálně ostýchavější a nedůvěřivější. Kdo by se divil? Není divu ani Duchu Božím, který, zdá se, dnes církve obchází. A protože vane, kam chce, vane jinam... Za žádné peníze si ho nenadělíme. Tak či tak, ať s restitučními nebo bez nich, církve na sobě

bude muset leccos změnit. S Janem Husem, tím nechtěnátkem našich dějin, si připomeňme, že je důležitější „udržet svou duši pohromadě, než se zaprodát za chléb, otop a peřiny“.

EVOLUCE NEBO STVOŘENÍ? POHLED VĚŘÍCÍ PŘÍRODOVĚDKYNĚ

V ČZ č. 28 z 8. července jsme si mohli přečíst článek bratra Aleše Tomana nazvaný „Evoluce nebo stvoření?“. Nemám v úmyslu na stránkách Českého zápasu vést nějakou rozsáhlou diskusi o tomto tématu, které je již velmi dlouho kontroverzní, ale jako přírodovědkyně (i když ne odbornice na tuto tematiku) cítím potřebu na zmíněný článek reagovat. Dovolte mi zamyslet se nad otázkou, proč spor mezi zastánci evoluční teorie a kreacionisty je tak dlouhodobý a často dost ostrý. V průběhu času se k této diskusi přidaly ještě dvě skupiny: zastánci tzv. teistické evoluce, tj. názoru, že Bůh stvořil svět tak, že do něj vložil evoluční princip, a zastánci teorie inteligentního plánu, která bere za základ jakousi vývojovou škálu, ale říká, že v určitých jejích bodech (např. při vzniku nových druhů či velmi složitých struktur) do vývoje zasáhla a zasahuje vyšší inteligence – vše se vlastně děje podle jakéhosi inteligentního plánu. Tu vyšší inteligenci nenazývají Bohem, i když ta totožnost je v pozadí patrná. Od doby uveřejnění Darwinovy teorie („O

vzniku druhů přirozeným vývojem“) v r. 1859 uplynulo více než 150 let. A spory pokračují. Domnívám se, že je to zejména proto, že všichni zúčastnění překračují určitou hranici, která by měla být dodržována při dialogu vědy a víry (náboženství). Věda má předkládat hypotézy a teorie a experimentálně je dokazovat či vyvracet či pozměňovat. Popisuje svět kolem nás a snaží se porozumět, jak vše funguje. Naproti tomu víra (náboženství) řeší otázku smyslu existence, smyslu života. A víra nehledá důkazy – víra žije z tichého dialogu s Bohem. Ve zmíněném sporu se evoluční teorie stala svého druhu ideologií, občas tak trochu vysvětlením i věcí, kterým nerozumíme. A to je samozřejmě špatně – to už není vědecký přístup. Prohlásit náhodu za faktor rozhodující o všem, nepatří do přírodních věd – tady už si myslím, že věda překračuje své meze. Bratr Aleš má pravdu, že se ukazuje, že Darwinova teorie neplatí v plném rozsahu, jak byla publikována. Nevysvětluje dobře vznik nových druhů ani některých složitých struktur. Ale

dosud platí pro popis vývoje v rámci jednoho druhu. Pro vznik nových druhů bylo vypracováno několik nových teorií – ale to jsou dosud teorie, které čekají na své potvrzení či nepotvrzení. V této fázi si myslím, že není správné odsuzovat je ani jejich autory (kteří jsou podle mého názoru většími dobří a poctiví vědci a zdaleka ne všichni ateisté), jak to bratr Aleš činí. A už vůbec ne řadit mezi ateistické vědce P. Marka Orko Váchu, římskokatolického kněze a lékaře – přírodovědce. Na druhé straně přestupují tu neviditelnou hranici pro diskusi vědy s vírou i kreacionisté. Neuznávají vědecky prokazané skutečnosti a proti vědeckým teoriím a důkazům staví Bibli. Ale Bible není učebnicí dějepisu ani biologie ani přesným popisem stvoření a dějin. Bibli psali lidé pod inspirací Ducha Božího a často mluví symbolickým jazykem. Ukazuje, že vše stvořil Bůh a že Bůh také vše udržuje v chodu, v bytí. Ale nepopisuje, jak to Bůh udělal a dělá. Vždyť o stvoření máme v Bibli dvě různé zprávy!
Dokončení na str. 4

ZPRÁVY

Varhanický kurz

Ve dnech 10. - 18. srpna se v Olomouci uskuteční již 19. kurz varhaníků a zpěváků naší církve, který vyvrcholí veřejným koncertem v olomouckém Husově sboru v pátek 17. srpna. Začátek je v 19 h. Na programu jsou varhanní skladby, duchovní písně v podání sboru účastníků a jeho sólistů. Vstupné dobrovolné. Setkání varhaníků pak uzavře v sobotu 18. srpna od 9.30 h songová bohoslužba v Husově sboru v Olomouci. Srdečně zve všechny přátele hudby

**Zdeněk Kovalčík,
vedoucí kurzu varhaníků
a zpěváků**

Husitské slavnosti

Náboženská obec v Tachově srdečně zve na Husitské slavnosti, které město Tachov pořádá ve dnech 17. - 19. srpna u příležitosti 585. výročí bitvy u Tachova. Slavnostní bohoslužba se koná 18. srpna od 15 h v kostele sv. Václava. Kázáním poslouží sokolovský bratr farář Lukáš Bujna. Po bohoslužbě je možné přijít na pohoštění do Husitského centra setkávání.

(zk)

Fotografie ze Svaté země

Oznamujeme, že v nakladatelství Akademia právě vyšla kniha manželů Cudlínových s názvem Osmdesát sedm magických míst Svaté země. Dokumentární snímky Karla Cudlína vznikají většinou na cestách, kromě Ukrajiny jezdí pravidelně a rád do Izraele, do země, o které sám říká, že je skvělá tím, jak se v ní dá cestovat v čase. Relativně malé území obývají ortodoxní Židé, komunity žijící současným životem, národnostní skupiny z Jemenu, Etiopie nebo z bývalého Sovětského svazu. Vedle sebe žijí Židé společně s křesťany a muslimy. Karel Cudlín nehledá bídu ani ošklivost, ani globální univerzální vzhled nákupních center, ale tradiční mezilidské vztahy, dokumentuje prostředí lidí ský mu blízké, kde má příležitost potkat zajímavé lidi a zajímavá místa. A z těch v Izraeli, která v něm buď zanechala krásné vzpomínky, nebo která

mají své kouzlo, prastarou náboženskou minulost, vybírá do této knihy právě 87. Textem po biblické krajině Izraele i jeho současném životě provází Eva Cudlínová.

Doporučená prodejní cena: 365,- Kč. Na www.academiaknihy.cz můžete nakoupit knihu se slevou 20 %.

(red)

Výstava v synagoze

Zájemce o novodobou židovskou historii zve Židovské muzeum k návštěvě Jubilejní synagogy v pražské Jeruzalémské ulici. Tato synagoga, postavena na počátku 20. století ve slohu spojujícím secesní sloh s maurskými prvky, nabízí nyní návštěvníkům nejen nevšední pohled na neobvyklý interiér, ale také zajímavou expozici mapující život pražské židovské obce v těžkých obdobích, která přinesla druhá polovina dvacátého století. Jubilejní synagoga je otevřena denně od dubna do října od 11 do 17 h s výjimkou sobot a židovských svátků.

(red)

Výběrové řízení

Ústřední rada vyhlašuje výběrové řízení na funkci tajemníka ústřední rady.

Požadavky:

- * VŠ vzdělání právní nebo teologické
- * Členství v CČSH
- * Znalost angličtiny nebo němčiny
- * Praxe ve službě v Církvi československé husitské

Příhlášky se strukturovaným životopisem zasílejte do 15. srpna 2012 na adresu:

Ústřední rada CČSH,
Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6,
e-mail: ustredni.rada@ccsh.cz

Výstava starých rukopisů

V kostele sv. Petra a Pavla v Plzni – Liticích probíhá do konce měsíce srpna unikátní výstava středověkých rukopisů. Návštěvníci si mohou vlastnoručně prolistovat a podrobně prohlédnout tři desítky faksimilií středověkých biblí a žaltářů s bohatými dobovými ilustracemi: např. Oxfordskou apokalypsu, Bibli sv. Ludvíka, Byzantský purpurový evangeliář ze 6.

stol., Lektionář ze Sankt Peterburgu, Utrechtský žaltář, Bibli Václava IV. a několik desítek dalších exponátů, které zapůjčila rakouská firma Adeva, světově proslulá výrobou faksimilií z nejrůznějších historických období. Kontakt na www.koinonia.cz.

(red)

Teologická konference

Konference se koná 17. - 19. září v Brně na Lipové pod záštitou bratra patriarchy ThDr. Tomáše Butty.

Podtémata: 1. Proč se připravovat na husovské jubileum? 2. Identita CČSH mezi generacemi. 3. Mládež - budoucnost církve? 4. Budoucnost církve? Praktické otázky duchovní správy a hospodářského zajištění.

Konferenční poplatek činí 500 Kč, za jeden den 160 Kč.

Konference se koná nejen za účelem vzdělávacím, ale také aby bylo posíláno společenství církve jako těla Kristova.

Nejde o konferenci povinnou, ale otevřenou všem zájemcům.

Příhlášky:

nejpozději do 10. září e-mailem na adresu: kristyna.mlynkova@ccsh.cz telefonicky: 220 398 113 osobně či poštou na adresu: Naukový odbor ÚÚR CČSH Wuchterlova 5, Praha 6 – Dejvice, 166 26

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 13. 8. – 20 hodin
W. A. Mozart - Requiem
Praga Sinfonietta Orchestra,
Vox Prague Chorus,
diriguje: M. Němcová
- * 14. 8. – 17 hodin
Bach, Händel, Purcell, Brahms
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
- * 15. 8. – 17 hodin
Bach, Mozart, Dvořák, Widor
J. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany
- * 16. 8. – 17 hodin
Bach, Mozart, Telemann
V. Vlna - hoboje,
F. Šťastný - cembalo, varhany
- * 17. 8. – 17 hodin
Bach, Telemann, Händel
M. Šestáková - varhany,
V. Kozderka - trubka
- * 17. 8. – 20 hodin
Dvořák, Vivaldi, Ravel,
Charpentier
New Prague Radio Symphony,
M. Zvolánek - trubka
- * 18. 8. – 17 hodin
Bach, Mozart, Dvořák, Widor
J. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany
- * 18. 8. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense
Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka
- * 19. 8. – 17 hodin
Bach, Händel, Rossini, Dvořák
K. Valušková - soprán,
O. Musilová - mezzosoprán,
Z. Němečková - varhany
- * 19. 8. – 20 hodin
Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense
Orchestra,
Y. Škvárová - mezzosoprán,
M. Laštovka - trubka

ZEKUMENY

V RAKOUSKU PROVÁDĚJÍ NÁBOR KNĚŽÍ S POMOCÍ BILLBOARDŮ
Římskokatolická církev v Dolních Rakousích do svých řad verbuje nové kněze s pomocí billboardů. V nejlidnatější rakouské zemi totiž podle agentury AP řady duchovních povážlivě řidnou. Plakát s heslem "Poslání: Kdo dává všechno, ten více dostane" ukazuje pěti služebníků církve se spokojeným úsměvem. Rozhodnutí dolnorakouské diecéze pro velkoplošné plakáty dokládá obavy, že Římskokatolická církev v alpské republice kvůli personální krizi brzy nebude schopna plnit své poslání. V Rakousku se k Římskokatolické církvi se hlásí 64 procent lidí. To je ale o 13 procent méně než v roce 1960. Počet kněží od té doby klesl dokonce o 26 procent.

podle ČTK

BISKUP Z LUXORU OCENIL NOVÉHO EGYPTSKÉHO PREZIDENTA

„Považuji vítězství Mohammeda Mursiho za pozitivní a doufám, že nyní budou všichni pracovat v duchu kooperace na obnově země,“ řekl agentuře Fides Msgr. Youhannes Zakaria, koptský biskup z Luxoru v Egyptě, kde byl 24. června kandidát Muslimského bratrstva, Mohammed Mursi, prohlášen vítězem prezidentských voleb. Mursi získal 51,7 % hlasů, a porazil tak druhého kandidáta Ahmeda Shafiq, který získal 48,3 %. Hlasovalo 51,6 % oprávněných voličů. Msgr. Zakaria hodnotí první projev zvoleného prezidenta příznivě. „Jeho slova přináší klid - říká biskup - zejména prohlášení, že chce být prezidentem všech Egyptanů, zlepšit ekonomiku a také znovu rozproudit cestovní ruch.“ Jak Msgr. Zakaria vysvětluje, ekonomika bude lakmsovým papírkem pro budoucí vedení země: „V provincii Luxor většina hlasovala pro Ahmeda Shafiq, protože byl považován za nejhodnějšího kandidáta, který zajistí příchod turistů. Muslimské bratrstvo během předvolební kampaně na toto téma vydalo některá znepekující prohlášení, ale musíme rozlišovat mezi předvolební propagandou a konkrétními opatřeními, která budou přijata, až se jejich kandidáti dostanou do vlády.“ „V Egyptě,“ uzavírá biskup, „musíme čelit několika problémům. Největším z nich je ekonomika, nezaměstnanost je velmi vysoká. Zde v Luxoru je po zhroutení turismu téměř každý bez zaměstnání. Egyptská společnost je klidná, ale nyní po mnoha slovech lidé očekávají činy.“

Res Claritatis

BAPTISTICKÁ SVĚTOVÁ ALIANCE SPUSTILA NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY

Baptistická světová aliance (Baptist World Alliance - BWA) odstartovala po zhruba měsíci už své druhé webové stránky. Na www.bwalive.org najdete interaktivní stránky, o jejichž obsahu rozhoduje veřejnost. Podle úvodní stránky zde „mohou všichni lidé vyvést své novinky, příspěvky, komentáře, názory a také videa a fotografie.“ Návštěvníci zde mohou najít i informace o aktivitách BWA. Přichází budou také požádání o vyjádření podpory těmto aktivitám a to různými způsoby, ať už darem, podepsáním petice, prezentací projektu/služby atd. Mohou zde nabídnout své vlastní aktivity, o kterých by chtěli, aby je znala širší baptistická rodina a podpořila je.

podle Křesťan dnes

EVOLUCE NEBO STVOŘENÍ?

Dokončení ze str. 3

Která je ta správná? V Bibli máme i čtyři evangelia, která se také vzájemně v popisu některých událostí liší – zejména pak evangelium Janovo. Které to ličení je správné? Kdyby opravdu platilo doslovné znění Bible, proč bychom měli rozvíjet různé výklady Bible a proč bychom měli každou neděli (nebo i častěji) poslouchat kázání? Pak by přece stačilo si Bibli přečíst! Již první církevní otcové (např. Origenes a o něco později Augustin) se důkladně zabývali různými výklady Bible.

Nesouhlasím s bratrem Alešem ani v názoru, že „kompromisy“ s vědou působí odliv členů z lidových církví. Vždyť přece v Základech víry naší církve čteme: „Naše církve je prostá předsudků proti vědeckému poznání, jemuž některé představy Písma svatého odporují. Odstraňuje tím velikou překážku, která lidem se smyslem pro pravdu uzavírá cestu k církvi a ke Kristu.“ A právě snaha o přijetí vědeckých poznatků, snaha „naplnit vědecké poznání Duchem Kristovým“, přivedla do církve po jejím vzniku mnoho lidí!

Pan profesor Tomáš Halík zastává názor, že je dnes třeba hledat nové typy setkání sekulárity a náboženství, rozumu a víry. Ptá se, zda vznešené snažení vědy, které si hluboce váží, nenarazí nakonec vždy na Tajemství, které postupuje vším a relativizuje vždy znovu naše snahy přijít všemu „konečně na kloub“. Ano, Bůh je radikální Tajemství. A na nás je, abychom se před tímto Tajemstvím sklonili a uznali, že řadě věcí a událostí nerozumíme a možná ani nikdy plně neporozumíme. Nechme Tajemství být Tajemstvím. A namísto toho, abychom se dále dohadovali a přeli, který z názorů na stvoření je ten správný, zmlkne v úžasu a děkovaní a těšme se z krásy a bohatosti stvoření a snažme se tu krásu a bohatost zachovat i příštím generacím.

Ivana Macháčková

**Roční předplatné na rok 2012 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Kdo věří, má život věčný

Nahrad'te obrázky písmeny podle přiloženého klíče.

♪ = Á	☉ = J	♠ = P	♫ = Ý
♣ = B	☽ = K	♠ = R	☺ = Z
♣ = E	♠ = L	♠ = S	♥ = Ž
☺ = É	• = M	← = T	
♠ = CH	☉ = N	♠ = U	
♠ = I	♠ = O	♠ = V	

(Řešení z minulého čísla: Ten, kdo přichází ke mně, nebude hladovět.)

Jana Krajčířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9